

מרביןנו מרן בעל אילת השחר שליט"א

לעילוי נשמת הבה"ח היקר חיים בן ציון ז"ל בן יבלחט"א הרה"ג ר' אברהם צבי טובי שליט"א

"אני אוכל חזיר..."

בימים אלו הונח על שולחנו הטהור של רבינו שאלה גדולה: כידוע לאחרונה התריעו רבותינו הרבה נגד התופעה החמורה, בבנות ישראל, ללמוד מקצועות שונים במכוני לימוד אקדמאיים – כביכול חרדים, על טהרת ה... ולקבל תואר, וכפי שהובא ג"כ בגליון ש"י. וב"ה כל מי שיראת ה' בלבבו, נזהר ומזהיר את בני ביתו והמנהלים את תלמידותיהם, שלא להתפתות ח"ו אחרי לימודים אלו, ולהיגרר אחרי הבטחת היצר הרע שכך יתפרנסו אח"כ בכבוד, עם כונה טהורה... כדי שבעליהן יוכלו לשבת וללמוד במנוחת הנפש, וכמו שאמר רבינו שהיצה"ר נכנס מהדלת האחורית..

וכרגע הגיע לכמה סמינרים הצעה, ללמוד מקצוע מסויים בתוככי הסמינר, המסובסד ע"י הרשויות, ואין בו קבלת תואר, וכן החומר הנלמד והמלמדים יהי' הכל ברוח ישראל סבא, עפ"י הנהלת הסמינר. אלא שבטופס ההרשמה לקורסים אלו, וכן בתעודות שיקבלו בגמר לימודים אלו, יופיע "לוגו" של מכון אקדמאי מסויים, היות והדברים באים מסניף של אותו מכון, אך למעשה אין קשר ביניהם כלל, ולא מדובר על השתייכות כלל למכון הנ"ל.

והשאלה היא האם יש לחוש למה שזה נראה כאילו לומדים במכון שאסרו רבותינו, או היות שהדברים מצד עצמם הם בסדר, יוכלו להסביר לכולם שזה דבר אחר, והלוגו ע"ג הטופס הוא פורמלי בלבד. השיב רבינו באופן ברור ונחרץ: "מזוייף מתוכו", וחזר ואמר זה "מזוייף מתוכו". וביאר כוונתו כי מי שנרשם בטופס כזה, הרי הוא כאומר "אני אוכל חזיר", ומה שיסביר שבאמת זה לא חזיר, אינה תשובה לכך, ממילא אין לעשות לימודים אלו, על אף ההפסד הכספי שנובע כתוצאה מזה.

שכור בשביעית

בשיעורו הקבוע של רבינו בהלכות שביעית, למדו את הרמב"ם בפרק ב' הלכה י"ד שאסור לבנות גדר בשביעית בין שדהו לשדה חבירו. ובמהר"י קורקוס כתב פירוש אחד שהטעם הוא דנראה כשומר פירות שביעית. והק' רבינו דלגדור את השדה אי"ז שמירה שאסורה בשביעית, דאפילו הנועל את שדהו וכותב היכן המפתח נמצא, אי"ז שמירה. א"כ למה בניית גדר נראה כשומר פירות שביעית.

וסיפרו כי מרן הגאון רבי מיכל יהודה ליפקוביץ זצוק"ל שכידוע הי' לו בחצירו עצי אתרוגים שנטע מאתרוגו של מרן החזו"א זצוק"ל, סיפר פעם אחת כשלמד בשיעורו בישיבה את התוס' בבבא מציעא דף נ"ח ע"א ד"ה לשמור הזרעים דמיירי בשומר תבואה לעומר, והק' תוס' האיך היה מותר לעומר, כיון ששמרו את הזרעים, ותיירצו תוס' שלא היה השומר מוחה מליקח, רק שהיה מודיען שיחדום לעומר, ומעצמן היו נמנעין מליקח. אמר שמזה למד עצה האיך לשמור בשמיטה אתרוג יפה למרן בעל הקהילות יעקב זצוק"ל, שהיה מחפש את האתרוג הכי יפה, והי' כותב עליו "אתרוג זה מיועד לסטייפלר" וממילא כל מי שהיה בא לקטוף אתרוג בשמיטה, כשראה את זה לא היה נוגע באתרוג, וכמ"ש תוס' שמעצמן היו נמנעים מלקחת, ונהנה רבינו מהמעשה.

רק העיר מעט שהלשון "מיועד" אפשר שנראה בעיני אנשים שכבר זכה בו הקהילות יעקב, והוי כשמירה, וצריך למצוא לשון קלה יותר, ולא דמי להקדש שהיו אומרים "דיחדום" להקדש, ומ"מ כת' תוס' דלא חשיב שמירה, דהתם ברור לכל שעדיין אי"ז שייך להקדש, רק מכינים אותם לצורך הקדש.

בקי בש"ס...

לאחר שמפעם לפעם באים לרבינו בשאלה על כל מיני חלומות, אם לחוש להם, מתפלא רבינו: למה לא שמענו שאחד יחלום שהוא יודע ש"ס...? אלא אומר רבינו שלא חושבים על זה, כי אין שאיפה לכך.

ומספר רבינו שפעם אחת שהה אצל רבי חיים בריסקר כמה ימים תלמיד חכם גדול מעדת החסידים, ורבי חיים לגודל חריפותו קלט מיד מה רצונו, ואמר לבני ביתו, ער איז געקומען מיר צו פארהערן.. הוא בא כדי לבחון אותי. ובאמת כך הוי שא' מגדולי האדמורי"ם שלח את תלמידו, שהי' גאון כשלעצמו, כדי לתהות על קנקנו של ר' חיים, ושהה שם כשבוע ימים, אח"כ חזר לרבו

ואמר לו על רבי חיים, ער קען ש"ס און רמב"ם, הוא בקי בש"ס ורמב"ם, והתפעל האדמו"ר מאד והגיב "ש"ס און רמב"ם...!?" כי באמת זה דבר לא פשוט כלל.

געלט איז טריפה

איכלע בימים אלו יהודי יקר, תושב האזור, והניח לפני רבינו צ"ק בסכום יפה לטובת "המרכז הארצי לטהרת המשפחה" הנמצא במצוקה גדולה. ואמר לו רבינו י"שר כח, אך הוסיף "אני לא רוצה לגעת בזה, געלט איז טריפה" – כסף זה טריפה... ורצה שיקחוהו להעביר להנהלת המרכז. וכידוע חוזר רבינו על מה שסיפר לו הגאון הצדיק רבי ברוך שפירא שליט"א, כי במשפחתו בדורות שעברו, היו תקופות של עושר גדול, ותקופות של עוני, ואמרו, כי נסיון העושר קשה הרבה יותר מנסיון העוני.

כמו כן מספר רבינו שלפני נישואי החפץ חיים, הלך לחייט כדי לתפור בגד לחתונה, ובירך החייט את החפץ חיים בהצלחה בחיים וכו' ושיזכה להיות עשיר! מיד נזדעקה אמו של החפץ חיים ואמרה לחייט, למה אתה מקלל אותו??

תינוק שנשבה או "שובה"

נשאל רבינו לפי מה שהרחיב מרן החזו"א זצוק"ל שבזמנינו הרבה מהאנשים שאינם שומרי תורה ומצוות, הם בכלל תינוקות שנשבו, האם אותו רשע "לפיד" נחשב ג"כ תינוק שנשבה. הגיב רבינו הוא לא "נשבה" אלא "שובה"... וכונתו להזיק...

הפסייע לחבירו נענה תחילה

נשאל רבינו ע"י צורב יקר מאד שנתעכב אצלו מציאת השידוך, אם כשאמרו חז"ל המתפלל על חבירו הוא נענה תחילה, יש בכלל זה גם מי שמסייע לאחרים למצוא את זיווגם, השיב לו רבינו "אין לך מתפלל גדול מזה". ובאמת זכינו שאותו יקר מצא שידוך זמן קצר לאחר מכן, וזכה כבר להיכנס תחת החופה, ב"ה.

ובהאי ענינא קיבל רבינו מכתב בימים אלו מאדם אחד שעדיין אצלו כמה ילדים המחכים להאיש מקדש, האם יש עצה לכך? אמר רבינו אינני יודע עצה אחרת חוץ מתפילה. ועובדא מעניינת ראיתי בעיני לפני הרבה שנים שפנה יקירנו הרה"צ ר' משה גרסנר זצ"ל ואמר לרבינו שיש אצלו חמש ילדים המחכים לשידוך, אמר לו רבינו "תכתוב מכתב להקב"ה..". ואינני יודע מה עשה, אך למעשה בתוך זמן קצר זכה לחתן את כל ילדיו.

יוטא טבא לרבנן

כהמשך למה שהובא בגליון הקודם על הרבה סיומים שנעשים לאחרונה אצל רבינו, ראוי להזכיר כאן עוד ב' סיומים מיוחדים.

אחד הוא סיום מס' יבמות בדף היומי, המתקיים כל לילה "בסוף האשמורה השלישית" בדרום תל אביב, ע"י ת"ח יקר מב"ב המתפלל בקביעות אצל רבינו, וזכו לבוא עמו לסיים את המסכת אצל רבינו. ושמה עמם רבינו ושיבחהם על שהצליחו לעמוד על המשמר, ולסיים מסכת קשה כיבמות, וכן בירכבם בחום שיזכו לסיים מסכת כתובות הנקראת "ש"ס קטן" בהצלחה. ותיכף לת"ח ברכה, העידו מהמצטרפים לשיעור כמה שחזקם הסיום עם רבינו, שזה מסייע להם ללחום כנגד היצר הרע, ולהתנער מתחת השמיכה בשעה מוקדמת כזאת, כדי לבוא מידי יום בזמן לשיעור, אשרי חלקם.

כמו כן התקיים סיום מסכת של כמה יחידים מארצות הברית, העוסקים לפרנסתם, וחוטפים זמן לקבוע עתים לתורה כל יום, ויש להם שיעור מת"ח חשוב דרך הטלפון, ובאו מחו"ל כדי לסיים את המסכת אצל רבינו, וא' מהם זה אצלו "הסיום הראשון בימי חייו", והתרגש רבינו, ואף שתה עמם מעט יין, כדי להשתתף בשמחתם. והתבטא רבינו באזנם, כי קביעות לימוד התורה מטהר את ארצות הברית מטומאת הדולרים המציפים אותה... וכן הזכיר את דברי רבי חיים וולוז'ינר שעתידה תורה להתגלגל באמריקה, והרחיב בענין חובת הציפיה למשיח, היום, אם בקולי תשמעון. הבה ונשמח כולנו בשמחת כלל ישראל שכ"כ הרבה אנשים יקרים זוכים ללמוד ולסיים מסכתות.